

Dosarul nr. 3ra-842/22
2-21034637-01-3ra-15082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Chihai)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Alexei Dimitrov, reprezentat de avocatul Alexandru Terziman,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea în contestare și obligare înaintată de Alexei Dimitrov împotriva Inspectoratului de Poliției Centru, persoană terță Maxim Griziuc cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 9 martie 2021, Alexei Dimitrov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Centru, mun. Chișinău, terți Direcția de Poliție mun. Chișinău, Maxim Griziuc cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 15 ianuarie 2021, s-a adresat către Inspectoratul de Poliție Centru cu o plângere, prin care a solicitat pornirea în privința angajatului Griziuc Maxim a anchetei disciplinare în conformitate cu Hotărârea de Guvern nr. 409 din 7 iunie 2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Plângerea a fost înregistrată sub nr. D-118/21.

Iar, la 10 februarie 2021, prin răspunsul nr. 34/20-1 D-118/20, Inspectoratul de Poliție Centru a indicat că, nu au fost stabilite motive de a iniția o anchetă de serviciu în privința lui Maxim Griziuc, deoarece adresările anterior depuse au fost examinate sub toate aspectele și fără careva abateri de la legislație.

La 19 februarie 2021, a înaintat cerere prealabilă cu privire la soluționarea prejudiciară a plângerii nr. D-118/21. În cererea prealabilă a indicat că concluzia Inspectoratului de Poliție Centru, despre lipsa motivelor de a iniția ancheta disciplinară

se bazează pe presupuneri și vine în contradicție cu constatările stabilite de instanța de judecată, care anterior a anulat actele emise de agentul vizat în plângere.

Prin răspunsul nr. 34/20-12406 din 26 februarie 2021 al Inspectoratului de Poliție Centru, a fost informat că cererea a fost examinată fără abateri și derogări de la cadrul legal. Acte de dispoziție la scrisoarea respectivă nu au fost atașate.

A remarcat că, potrivit art. 8 alin. (1) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, controlul asupra activității Poliției este exercitat de Ministerul Afacerilor Interne, procuratură, alte autorități ale administrației publice, precum și de organizațiile naționale și internaționale care asigură protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în temeiul și în limitele prevăzute de legislație și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Reclamantul a opinat că, prin refuzul de a porni în privința agentului constatator Maxim Griziuc ancheta disciplinară, concluzionându-se despre pretinsa lipsă a motivelor de a iniția ancheta de serviciu, pârâtul Inspectoratul de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău a lezat drepturile sale stabilite în art. 9 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 52 alin. (1) al Constituției, art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Refuzul pornirii anchetei disciplinare nu a fost precedat de o verificare minuțioasă a faptelor expuse în plângere, în care inter alia s-a indicat despre existența unor hotărâri judecătorești prin care era constatat caracterul ilicit al acțiunilor agentului constatator la soluționarea unor procese și cauze contravenționale aflate în gestiune. Autoritatea publică urma să manifeste diligență și responsabilitate, să clarifice natura și conținutul pretențiilor din plângere, să asigure și să administreze probele existente și să-și motiveze actul administrativ adoptat - acțiuni obligatorii, specifice unei proceduri administrative, pe care nu le-a realizat.

Astfel, prin acțiunile/inacțiunile sale, Inspectoratul de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău a trecut sub tăcere faptele prejudiciabile comise de angajatul cu statut special Maxim Griziuc, indirect încurajând și pe viitor potențiala comitere a încălcărilor de către acesta, ceea ce este inadmisibil și contrar tuturor normelor legale.

Reclamantul a menționat că, nu este clar cu ce scop pârâtul a făcut trimitere la art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, or, plângerea se referea la abaterile disciplinare a funcționarului cu statut special din cadrul Ministerul Afacerilor Interne, neexistând revendicat niciun drept civil ce ar fi lezat prin contravenție.

Inspectoratul de Poliție Centru al Departamentului de Poliție mun. Chișinău a sfidat prevederile art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, care stabilește că dacă autoritatea emitentă respinge în tot sau în parte cererea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorității publice ierarhic superioare, lucru care nu a avut loc în speță.

În drept, Alexei Dimitrov și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 52 alin. (1) al Constituției, art. 8 alin. (1), art. 9 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 5 alin. (4) al Legii nr. 619 din 31 octombrie 1995 privind organele securității statului, pct. 47, pct. 48 pct. 50 sbpct. (1), pct. 65 al Hotărârii de Guvern nr. 409 din 7 iunie 2017 cu privire la

aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 69 alin. (2), art. 85 alin. (3) din Codul administrativ, art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Reclamantul a solicitat anularea răspunsului nr. 34/20/1-D-118/21 din 10 februarie 2021, avizului asupra verificării petiției nr. D-118/21 din 15 ianuarie 2021, răspunsului nr. 34/20/1-2406 din 26 februarie 2021 cu privire la cererea prealabilă și obligarea emiterii actului administrativ cu privire la inițierea anchetei de serviciu disciplinare în privința lui Maxim Griziuc conform plângerii nr. D-118/21 din 15 ianuarie 2021.

Prin hotărârea din 21 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Dimitrov a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 50).

La 25 iunie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Alexei Dimitrov a depus apel împotriva hotărârii din 21 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 20 septembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 58, 65-66).

Prin decizia din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Alexei Dimitrov și s-a menținut hotărârea din 21 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut că instanța de fond corect a ajuns la concluzia despre netemeinicia acțiunii înaintate de Alexei Dimitrov. Or, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit că adresările anterioare a reclamantului depuse în secretariatul Inspectoratului de Poliție Centru au fost examinate sub toate aspectele și fără careva abateri de la legislație, despre care Alexei Dimitrov a fost informat sub formă de răspuns.

Instanța de apel a statuat că autoritatea publică pârâtă a invocat just în răspunsul nr. 34/20/1-D-118/21 din 10 februarie 2021 că, nu au fost stabilite careva motive de a iniția ancheta de serviciu în privința agentului superior de poliție Maxim Griziuc, în temeiul cererii depuse de Alexei Dimitrov și înregistrate cu nr. de intrare D-118/21 din 15 ianuarie 2021. Or, în conformitate cu prevederile art. 25 alin.(4) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, cerințele polițistului și acțiunile întreprinse de el în exercițiul funcțiunii se prezumă a fi legitime atât timp cât, în condițiile și ordinea prevăzute de lege, nu se stabilește contrariul.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că instanța de fond a constatat corect că Inspectoratul de Poliție Centru mun. Chișinău și-a exercitat dreptul discreționar, conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, în limitele legale și conform scopului acordat prin lege, nefiind stabilite încălcări care ar duce la anularea actelor administrative contestate.

La 21 aprilie 2022, Alexei Dimitrov reprezentat de avocatul Alexandru Terziman, a depus recurs, care ulterior, la 8 august 2022 a fost completat cu motivare împotriva deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea actelor judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că concluziile instanței de fond, cât și a instanței de apel sunt eronate, or, acestea nu au aplicat norma materială ce guvernează raportul material litigios și anume pct. 50 al Hotărârii Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017 cu privire la aprobarea statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit căreia temei de inițiere și efectuare a anchetei de serviciu constituie petițiile cetățenilor.

A menționat că, este neîntemeiată și lipsită de temei legal concluzia instanței de fond preluată și de către instanța de apel precum că reclamantul Alexei Dimitrov nu a demonstrat încălcarea legii de către terța persoană Maxim Griziuc în calitate de agent constator al Inspectoratului de Poliție Centru, or, această competență se atribuie prin lege autorității publice și implicit conducătorului acesteia, în subordinea căruia activează angajatul respectiv.

În opinia recurentului, atât instanța de fond, cât și cea de apel au pus nejustificat în sarcina reclamantului demonstrarea încălcărilor agentului constator, care de fapt urmau a fi investigate anume de autoritatea publică în cadrul unei proceduri administrative (anchetă de serviciu).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 aprilie 2022 și a comunicat decizia (dispozitivul) recurentului la 11 mai 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 125). Decizia integrală din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost remisă recurentului, de asemenea, prin intermediul poștei electronice, la 8 iulie 2022 (f.d.126 verso).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 16 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului depus de Alexei Dimitrov, reprezentat de avocatul Alexandru Terziman, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 30 august 2022, Inspectoratul de Poliție Centru și Direcția de Poliție a mun. Chișinău a menționat că decizia din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău este întemeiată și legală, prin care instanța de apel a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, solicitând declararea recursului inadmisibil.

Până la examinarea admisibilității recursului, intimatul Maxim Griziuc nu și-a valorificat drepturile procedurale și nu a depus referință.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui

recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Alexei Dimitrov, reprezentat de avocatul Alexandru Terziman.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Alexei Dimitrov, reprezentat de avocatul Alexandru Terziman, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu